

بسمه تعالی

به پیشنهاد سازمان حفاظت محیط زیست و براساس وظایف محوله در بند ۷ ماده ۳ و با عنایت به مفاد ماده ۳۵ آیین نامه اجرایی قانون مدیریت پسماند (مصوب ۱۳۸۴)، در سی و ششمین جلسه شورایعالی حفاظت محیط زیست مورخ ۱۴۰۱/۹/۲۳ "ضوابط مدیریت پسماندهای دریایی کشور" به شرح زیر مصوب گردید:

فصل اول - هدف

ماده ۱- اجرای این ضوابط به منظور دستیابی به اهداف زیر است:

- الف- حفظ محیط زیست در مقابل اثرات نامطلوب پسماندهای دریایی؛
- ب- ایجاد اطمینان از مدیریت صحیح محیط زیستی^۱ و ضابطه مند پسماندهای دریایی؛
- پ- ایجاد وحدت رویه در دستگاه‌های اجرایی به منظور اطمینان از مدیریت پسماندهای دریایی؛
- ت- انجام ضابطه مند مدیریت پسماند در کلیه عناصر کاربردی سیستم مدیریت پسماند دریایی؛

فصل دوم - تعاریف

ماده ۲- در این ضوابط، اصطلاحات زیر در معنای مشروح زیر به کار می‌روند:

- الف- آلوده ساختن محیط زیست: عبارت است از پخش یا آمیختن مواد خارجی به آب یا هوا یا خاک به میزانی که کیفیت فیزیکی یا شیمیایی یا بیولوژیک آن را به نحوی تغییر دهد، که برای انسان یا سایر موجودات زنده و یا گیاهان و یا آثار و ابنیه زیان آور باشد.
- ب- تولید کنندگان پسماند در دریا: شامل شناورها، سکوهای ثابت و متحرک و سایر سازه‌های ساخت دست بشر، وسایل نقلیه هوایی و غیره است.
- پ- سازمان: سازمان حفاظت محیط زیست.
- ت- کارگروه ملی: کارگروه ملی مدیریت پسماند.
- ث- پسماند (مواد زائد): به مواد جامد، مایع و گاز (غیر از فاضلاب) گفته می‌شود که به طور مستقیم یا غیرمستقیم حاصل از فعالیت انسان بوده و از نظر تولیدکننده زائد تلقی می‌شود.

ج- پسماند ویژه: به کلیه پسماندهایی گفته می‌شود که به دلیل بالا بودن حداقل یکی از خواص خطرناک از قبیل سمیت، بیماری‌زایی، قابلیت انفجار یا اشتعال، خوردگی و مشابه آن به مراقبت و مدیریت ویژه نیاز داشته باشد.

چ- **پسماند دریایی**: پسماند دریایی به تمامی زائدات ایجاد شده در طول فعالیت تولیدکنندگان پسماند دریایی (از بخش هوا و دریا)، اعم از فعالیت های عادی، همچنین فعالیت های راه‌اندازی، تعمیرات، برچیدن و اسقاط، و کالا و محموله شناور و غرق شده، اطلاق می‌شود.

ح- **شناور**: منظور هر نوع وسیله نقلیه دریایی فارغ از طول و ظرفیت آن می‌باشد.

خ- **دریا**: مناطق دریایی موضوع قانون مناطق دریایی جمهوری اسلامی ایران در خلیج فارس و دریای عمان مصوب ۱۳۷۲/۱/۳۱ و آب های تحت حاکمیت دولت جمهوری اسلامی ایران در دریای خزر و رودخانه های قابل کشتیرانی.^۲

د- **دستگاه های اجرایی**: شامل وزارتخانه های کشور، جهاد کشاورزی (سازمان شیلات ایران)، راه و شهرسازی (سازمان بنادر و دریانوردی)، امور اقتصادی و دارایی (شرکت های کشتیرانی)، نفت، میراث فرهنگی، گردشگری و صنایع دستی و سازمان های ذیل شورای عالی مناطق آزاد تجاری، صنعتی و ویژه اقتصادی و سایر نهادهای دارای بندر، اسکله، سکو یا شناور فعال در دریاهای ایران.

ذ- **سکو**: سکوهای ثابت یا متحرک به معنای سازه‌های ثابت یا متحرک مستقر در دریا است که در زمینه تخلیه و بارگیری کالا، اکتشاف، بهره‌برداری یا فرآیندهای فراساحلی مرتبط با منابع نفتی، گازی و معدنی بستر دریا فعالیت می‌کنند.

ر- **مدیریت صحیح محیط‌زیست**: به انجام اقداماتی به منظور جلوگیری از ایجاد و انتشار آلودگی در محیط زیست، مطابق ضوابط و استانداردهای ملاک عمل سازمان گفته می‌شود.

ز- **مدیریت اجرایی پسماندهای دریایی**: شخص یا اشخاص حقیقی یا حقوقی است که مسئول برنامه‌ریزی، سازمان‌دهی، مراقبت و عملیات اجرایی مربوط به تولید، جمع‌آوری، ذخیره‌سازی، جداسازی، حمل‌ونقل، بازیافت، پردازش و دفع پسماندها و همچنین آموزش و اطلاع‌رسانی در این زمینه می‌باشد.

ژ- **تخلیه به دریا**: ریختن هرگونه پسماند دریایی به دریا از شناورها، وسایل نقلیه هوایی، سکوها یا دیگر سازه‌های ساخت دست بشر در دریا.

س- **دفع**: کلیه روش های مدیریت پسماند است که به روش‌های از بین بردن یا کاهش خطرات ناشی از پسماندها اطلاق می‌گردد. انواع روش ها و تعاریف مربوطه در ضمیمه شماره ۱ ارائه شده است.

^۲- موضوع ماده ۲ قانون حفاظت از دریاها و رودخانه های قابل کشتیرانی در مقابل آلودگی به مواد نفتی، مصوب ۱۳۸۹

ش- واحد بازیافتی: واحدهای صنعتی و تولیدی فعال در زمینه مدیریت و پردازش پسماند.

ص- سامانه جامع محیط‌زیست^۳: پایگاه اطلاعاتی تحت تارنمای سازمان که اطلاعات کاملی از واحدهای تولیدکننده و مصرف‌کننده پسماند به همراه پایش‌های آن‌ها، در آن ثبت، نگهداری و به‌روزرسانی می‌شود.

ض- واحدهای فعال مجاز در زمینه مدیریت پسماندها: واحدهایی هستند که دارای پروانه بهره‌برداری از وزارت (سازمان‌های) صمت و مجوز محیط‌زیستی مورد تأیید سازمان (ادارات کل حفاظت محیط‌زیست استان) در محل استقرار هستند.

ط- کنوانسیون بازل: کنوانسیون کنترل انتقالات برون مرزی مواد پسماند (زائد) زیان‌آور و دفع آن‌ها.

ظ- کنوانسیون مارپل: کنوانسیون بین‌المللی پیشگیری از آلودگی ناشی از کشتی‌ها ۱۹۷۳ و پروتکل ۱۹۷۸.

ع- پروتکل لندن: پروتکل جلوگیری از آلودگی دریایی ناشی از دفع مواد زاید و دیگر مواد.

ماده ۳- منظور از آلودگی، همان تعریف مقرر در ماده (۹) قانون حفاظت و بهسازی محیط‌زیست - مصوب ۱۳۵۳/۳/۲۸ و اصلاحات بعدی است.

فصل سوم- حدود و اختیارات

ماده ۴- کلیه تولیدکنندگان پسماند در دریا ملزم به رعایت مفاد این ضابطه می‌باشند.

ماده ۵- پسماندهای پرتوزا، تابع قوانین و مقررات مربوط به خود می‌باشند.

ماده ۶- مدیریت اجرایی کلیه پسماندهای دریایی به عهده تولیدکننده پسماند می‌باشد.

تبصره ۱- مسئولیت ناشی از تولید پسماندهای دریایی، نگهداری، برچسب‌گذاری، حمل‌ونقل و اخذ کلیه مجوزهای لازم برای ارسال پسماند به محل‌های دفع به عهده تولیدکننده پسماند می‌باشد.

تبصره ۲- مدیریت‌های اجرایی پسماندهای دریایی می‌توانند تمام یا بخشی از عملیات مربوط به جمع‌آوری، جداسازی و دفع پسماندها را به اشخاص حقیقی و حقوقی و پیمانکاران مورد تأیید سازمان واگذار نمایند.

ماده ۷- تولیدکنندگان پسماندهای دریایی موظفاند حسب تکالیف، برنامه مدیریت جامع پسماندهای خود را تهیه و اظهارنامه و اطلاعات کمی و کیفی پسماندهای تولیدی و روش‌های مدیریت آن را از طریق سامانه جامع محیط‌زیست به سازمان اعلام نمایند.

^۳ <https://iranemp.ir>

تبصره ۱- ثبت نام در سامانه جامع محیط زیست برای کلیه تولیدکنندگان پسماند دریایی به منزله تکمیل بخشی از اظهارنامه پس از ابلاغ این ضابطه الزامی محسوب می شود.

تبصره ۲- تولیدکنندگان پسماند دریایی که از ورود اطلاعات به سامانه جامع محیط زیست خودداری و یا از ارائه اطلاعات صحیح به مأمورین سازمان خودداری و یا اطلاعات خلاف واقع را در اختیار قرار دهند مشمول ماده ۱۶ قانون هوای پاک خواهند شد.

ماده ۸- کلیه دستگاه های اجرایی مرتبط، موظفند همکاری لازم را در خصوص اطلاع رسانی این ضوابط به واحدهای ذیربط انجام و بررعیات مفاد آن نظارت داشته باشند.

تبصره ۱- دستگاه های ذیربط موظفند طی مدت ۲ ماه لیست مربوط به پسماند دریایی در بخش های مربوطه را به سازمان اعلام کنند.

تبصره ۲- اهم پسماندها در ضمیمه شماره ۲ ارائه شده، ولی لیست پسماند محدود به این موارد نمی باشد.

ماده ۹- کلیه دستگاه های اجرایی مرتبط، لازم است نسبت به آموزش و اطلاع رسانی مواد این ضابطه به واحدهای زیرمجموعه که به هر نحوی در ارتباط با پسماندهای دریایی هستند، اقدام نماید و زیرساخت ها، امکانات و تسهیلات لازم را برای دریافت پسماند دریایی تولید شده و یا ذخیره سازی آن به صورت تفکیک شده فراهم نمایند.

ماده ۱۰- سازمان ها و دستگاه های موضوع ماده ۹ موظف است حسب تکلیف، برنامه های آموزشی مرتبط با مدیریت پسماندهای دریایی در زمینه های ذیل را تهیه و به زیرمجموعه اطلاع رسانی نماید.

الف- آموزش فنی و علمی پرسنل.

ب- تأمین تجهیزات و ابزارهای مورد نیاز در امر تحقیق و کنترل.

پ- دفع و تصفیه پسماند دریایی و اقدامات ذکر شده در ضمیمه ۱ به منظور جلوگیری یا کاهش آلودگی بر اثر دفع.

ماده ۱۱- تولیدکنندگان پسماند دریایی حسب تکالیف ظرف مدت شش ماه پس از ابلاغ این ضوابط موظف به داشتن دفتر ثبت پسماند می باشند.

تبصره ۱- نوع و مقدار پسماند تولیدی می بایست در دفتر ثبت پسماند درج شود.

تبصره ۲- کلیه اطلاعات اعم از تاریخ، ساعت، موقعیت، نوع و مقدار پسماند تخلیه یا سوزانده شده باید در دفتر ثبت پسماند درج شود.

تبصره ۳- کلیه اطلاعات ثبت شده در دفتر ثبت پسماند توسط مسئول اصلی تولید کننده پسماند دریایی امضا شود.

ماده ۱۲- کلیه واحدهای بهره‌بردار دریا که به نوعی تولید کننده پسماند می‌باشند می‌بایست امکانات و تاسیسات لازم برای ذخیره سازی، نگهداری و در صورت ممکن مدیریت پسماند را ایجاد و اداره نمایند.

تبصره- در صورتی که تولیدکنندگان پسماندهای دریایی متقاضی تحویل پسماندهای دریایی به سازمان بنادر و دریانوردی باشند، می‌توانند از خدمات تسهیلات دریافت مواد زائد در بنادر متعلق به سازمان بنادر و دریانوردی استفاده نمایند و پسماندهای خود را به صورت تفکیک شده به بنادر دارای امکانات و تسهیلات مربوطه برای مدیریت آن تحویل نمایند. رعایت کلیه استانداردهای مورد نظر در شیوه نامه مدیریت مواد زائد مورد تایید سازمان بنادر و دریانوردی از سوی تولیدکنندگان پسماند ضروری است.^۴

ماده ۱۳- واحدهای فعال مجاز در زمینه مدیریت پسماندها، ملزم به دریافت و مدیریت پسماندهای دریایی از طریق سامانه جامع محیط زیست هستند. فهرست این واحدها در سامانه جامع محیط‌زیست درج گردیده است.

تبصره- تولیدکنندگان پسماندهای دریایی موظف به انتقال پسماندهای فوق به صورت تفکیک شده به ساحل/خشکی و بنادر دارای تسهیلات دریافت پسماند می‌باشند.

ماده ۱۴- پس از تحویل به روش صحیح پسماند دریایی، کلیه مسئولیت های تولید کننده پسماند به دریافت کننده منتقل می‌گردد. دریافت کننده پسماند می‌بایست پسماندهای فوق را به روش صحیح به واحدها و مراکز مدیریت و دفع پسماند مورد تایید و معرفی شده سازمان تحویل دهد. مجددا در این مرحله نیز به تبع تحویل پسماند به واحد و مراکز مربوطه، مسئولیت ها نیز منتقل می‌گردد.

تبصره ۱- وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی، موظف است نظارت لازم بر رعایت معیارها و ضوابط بهداشت و پیوست سلامت از سوی عوامل اجرایی مدیریت پسماندهای دریایی در طول مدیریت پسماند در واحدهای مربوطه عمل آورد.

تبصره ۲- سازمان مدیریت بحران موظف است نظارت لازم بر رعایت معیارها و ضوابط مربوط به پسماندهای موضوع آیین نامه اجرایی بند س ماده ۱۴، قانون مدیریت بحران-مصوب ۱۳۹۸- موضوع نگهداری، حمل، مصرف و ایمنی مواد خطرناک از سوی عوامل اجرایی مدیریت پسماندهای دریایی در طول مدیریت پسماند در واحدهای مربوطه عمل آورد.

^۴ - وب سایت سازمان بنادر و دریانوردی، بخش محیط زیست زیربخش قوانین و مقررات-محیط زیست دریایی ضوابط اجرایی طرح مدیریت مواد زائد در بنادر در کشور (مصوب هیات عامل سازمان بنادر و دریانوردی، شماره اجلاس ۱۶۵۲ مورخ ۱۳۹۰/۱/۱۵)

تبصره ۳- وزارت کار، تعاون و رفاه اجتماعی، موظف است نظارت لازم بر رعایت معیارهای ایمنی از سوی عوامل اجرایی مدیریت پسماندهای دریایی به عمل آورد.

ماده ۱۵- کلیه مسئولیت‌ها و عواقب ناشی از حمل پسماند نظیر انفجار، آتش‌سوزی، ریخت‌وپاش، نشت، تصادفات دریایی و جمع‌آوری و انتقال لاشه شناورها متوجه متصدی حمل‌ونقل بوده و وی موظف به پاک‌سازی، جبران خسارت آلودگی (ماده ۱۲ قانون هوای پاک و ماده ۱۶ قانون مدیریت پسماندها) و سایر عواقب ناشی از آن می‌باشد. در این خصوص لازم است تولیدکننده کلیه مسئولیت‌های حمل پسماند را به متصدی حمل‌ونقل اعلام نماید.

ماده ۱۶- تایید برنامه جامع مدیریت پسماند تولیدکنندگان پسماندهای دریایی بر عهده سازمان است.

فصل چهارم- تفکیک، بسته‌بندی و نگهداری

ماده ۱۷- تولیدکنندگان پسماند دریایی موظف به برچسب‌گذاری پسماندها و انجام تمهیدات لازم از منظر محل نگهداری و بسته‌بندی بر اساس شیوه‌نامه مورد تایید سازمان می‌باشند.^۵

ماده ۱۸- کلیه تولیدکنندگان پسماند دریایی در خصوص تفکیک، بسته‌بندی و نگهداری و انتقال به طور کل کلیه مراحل مدیریت پسماند بر اساس شیوه‌نامه مورد تایید سازمان^۵، اقدام به اطلاع‌رسانی لازم به پرسنل مربوطه را به عمل آورند.

فصل پنجم- حمل‌ونقل

ماده ۱۹- حمل‌ونقل درون‌مرزی پسماندهای ویژه در حوزه خشکی، تابع آیین‌نامه اجرایی حمل‌ونقل جاده‌ای مواد خطرناک (موضوع تصویب‌نامه شماره ۴۴۸۷۰/ت/۲۹۰۲۲ مورخ ۱۳۸۰/۱۲/۲۷ هیئت‌وزیران) و اصلاحیه‌های بعدی آن خواهد بود.

تبصره ۱- اطلاعات بارگیری، حمل‌ونقل و تخلیه بار حاوی پسماندهای دریایی از هر مکان به محل دیگر باید در سامانه جامع محیط‌زیست ثبت گردد.

تبصره ۲- حمل‌ونقل پسماندهای ویژه باید از طریق متصدیان حمل‌ونقل (دارای مجوز حمل پسماند) و با رعایت ضوابط جاری کشور صورت پذیرد.

تبصره ۳- ضروری است در برنامه‌ها نوع اقدامات لازم در خصوص بروز هرگونه سانحه بر اساس ویژگی هرگونه از پسماندها درج و به حمل‌کننده (حاملان) پسماندها اعلام گردد.

^۵ - تا زمان تدوین شیوه‌نامه مدیریت پسماندهای دریایی توسط سازمان از شیوه‌نامه مدیریت مواد زائد مورد تایید سازمان بنادر و دریانوردی مندرج در پاورقی شماره ۴ بهره‌برداری می‌گردد.

تبصره ۴- تولیدکننده باید متصدی حمل و نقل را از مشخصات و مخاطرات پسماند و نحوه اقدام در صورت بروز شرایط اضطراری آگاه نموده و نسخه‌ای از این اطلاعات را به صورت مکتوب به وی ارائه نماید.

تبصره ۵- در صورت عدم توجه به مفاد این ماده توسط مسئولان حمل و نقل، متخلفین مشمول مجازات مندرج در ماده ۱۶ قانون مدیریت پسماندها خواهند شد.

ماده ۲۰- نقل و انتقال برون مرزی پسماندها تابع مقررات کنوانسیون بازل و با نظارت مرجع ملی صلاحیت‌دار کنوانسیون بازل خواهد بود.

ماده ۲۱- متولی حمل و نقل و واحدهای فعال مجاز در زمینه مدیریت پسماندهای دریایی، در ارتباط با پسماندهای ویژه موظف‌اند، از تحویل گرفتن پسماندهای فاقد بسته‌بندی، برچسب، علامت‌گذاری و مشخصات مندرج در کنوانسیون بازل و به تبع آن الحاقیه ۸ کنوانسیون بازل و الحاقیه ۹ خودداری نمایند.

تبصره- در صورت عدم توجه به مفاد این ماده، متخلفین مشمول مجازات مندرج در ماده ۱۶ قانون مدیریت پسماندها خواهند شد.

فصل ششم- بی‌خطر سازی، تصفیه، امحاء و دفع

ماده ۲۲- تخلیه تمامی انواع پسماندهای دریایی (مطابق لیست مندرج در سامانه جامع محیط‌زیست) به جز مواردیکه مطابق الزامات بین‌المللی و ملی مشمول استثنائات می‌باشند، به دریا ممنوع است. در صورت عدم توجه به موضوع این ماده، متخلفین مشمول مجازات مندرج در مواد ۱۶ قانون مدیریت پسماندها خواهند شد.

ماده ۲۳- تولیدکنندگان پسماندهای دریایی تنها در شرایطی مجاز به تخلیه پسماند در دریا هستند که حفظ ایمنی جان اشخاص، یا شناورها، سکوها و یا دیگر سازه‌های در دریاها ضرورت داشته باشد.

تبصره ۱- این ضرورت می‌تواند ناشی از شرایط نامطلوب آب و هوایی، شرایط مخاطره‌انگیز جانی برای انسان‌ها، یا مالی برای شناورها، سکوها یا دیگر سازه‌های دریایی باشد.

تبصره ۲- صلاحیت رسیدگی به موضوع ماده فوق در صورت نیاز جهت ارجاع به مراجع قضایی بر عهده کارگروه مشترکی متشکل از سازمان، سازمان بنادر و دریانوردی و سایر مراجع (حسب مورد) است.

ماده ۲۴- سوزاندن پسماند در دریا مطابق با قوانین و مقررات کنوانسیون مارپل و پروتکل لندن مربوطه است. در صورت تخلف از قوانین و مقررات، متخلفین مشمول مجازات مندرج در ماده ۱۶ قانون مدیریت پسماندها خواهند شد.

ماده ۲۵- دستورالعمل ها و سایر شیوه نامه های اجرایی این ضوابط در صورت نیاز با همکاری دستگاه های اجرایی ذیربط تهیه و اجرایی خواهد شد.

ضمیمه شماره ۱: انواع روش های دفع و تعاریف مرتبط

- دفن بهداشتی: عملیات متداول در زمینه دفن پسماند در مراکز دفن که دارای لایه های نفوذناپذیر و کف سازی مناسب، چاه های کنترل و چاه های خروجی گاز جهت دفن سطحی (مانند دفن لجن های زائد در گودال ها، استخرها، حوضچه ها و غیره) و دفن با تکنیک های خاص (مانند قرار دادن مواد زائد در کپسول های دربسته و ایزوله از یکدیگر و از محیط و غیره).
- پسماندسوزی: استفاده از تجهیزات و ماشین های دارای استاندارد از جنبه فنی و بهداشتی، جهت حرارت دهی بسته به نوع پسماند با حضور اکسیژن و در صورت امکان استحصال برق از آن در اندازه و انواع متفاوت با دامنه حرارتی کلی ۸۵۰-۱۴۰۰ درجه سانتی گراد.
- پیرولیز: استفاده از تجهیزات دارای استاندارد از جنبه فنی و بهداشتی، جهت حرارت دهی پسماند در شرایط عدم حضور اکسیژن در دامنه حرارتی کلی بین ۲۰۰-۸۰۰ درجه سانتی گراد.
- گازی سازی: استفاده از تأسیسات و تجهیزات دارای استاندارد از جنبه فنی و بهداشتی جهت حرارت دهی پسماند جهت تولید گاز و تزریق عامل گازساز اضافی و بازگردانی آن در راکتور که منجر به سوختن بیشتر و یا شناورسازی مواد اولیه ورودی خواهد شد.
- پلاسما: استفاده از تجهیزات دارای استاندارد از جنبه فنی و بهداشتی، جهت انجام عملیات حرارتی فاقد فرایند احتراق و با استفاده از دماهای بسیار بالا (۲۰۰۰-۱۴۰۰۰ درجه سانتیگراد) در یک محیط تقریباً خلاً به طوری که پسماند به مولکول های بسیار ساده تجربه گردد.
- بازیافت: به آماده سازی مواد و انرژی موجود در پسماند برای استفاده مجدد و نیز استفاده از مواد مصرف شده برای تولید مجدد همان کالا یا کالاهای دیگر.
- تصفیه: فعالیت های مورد نیاز برای اطمینان از اینکه پسماندها به حداقل تأثیر قابل توجه بر محیط زیست (مطابق حد تبدیل پسماندهای ویژه و عادی) برسند.
- تثبیت: به کلیه فرایندهای فیزیکی و شیمیایی جهت بی خطر یا کم خطر نمودن پسماند ویژه مطابق حد تبدیل پسماندها بوده که منجر به تسهیل در ذخیره و حمل و نقل و دفع گردد.
- پردازش: کلیه فرایندهای مکانیکی، شیمیایی، بیولوژیکی که منجر به تسهیل در عملیات دفع و بازیافت گردد.

ضمیمه شماره ۲ : لیست پسماندهای مهم مربوط به ماده ۸

- لاشه حیوانات: جسد هرگونه حیوانی است که به‌عنوان کالا، در شناور حمل می‌شده و در طول سفر تلف یا خلاص شده است.
- بقایای بار: هرگونه باری است که پس از بارگیری یا تخلیه، از جمله بارگیری یا تخلیه پسماند یا دورریختنی‌ها، در شرایط خشک یا مرطوب یا در داخل آب شستشو، بر روی عرشه یا داخل انبارها باقی می‌ماند، اما شامل گرد و خاک بار باقی مانده بر روی عرشه پس از جاروکردن یا گرد و خاک روی سطوح بیرونی شناور نمی‌شود .
- روغن آشپزی، هرگونه روغن خوراکی یا چربی حیوانی است که برای تهیه یا پخت غذا استفاده شده است.
- پسماندهای داخلی: تمامی انواع پسماندهای تولیدشده در فضاهای اقامتی شناور که در سایر طبقه‌بندی‌ها قرار نمی‌گیرد.
- پسماندهای خوراکی: مواد غذایی فاسدشده یا فاسدنشده است و شامل میوه‌ها، سبزیجات، محصولات لبنی، محصولات مرغ و گوشت و بقایای غذای تولیدشده در شناور می‌شود.
- خاکستر زباله‌سوز: خاکستر و دوده ناشی از استفاده از زباله‌سوزهای شناور برای سوزاندن پسماندها است .
- پسماند عملیاتی: تمامی پسماندهایی که در طول نگهداری یا فعالیت عادی شناور (مانند رسوبات مخازن) یا تعمیر و رنگ سابی یا در حین چینش و جابجایی بار در شناور تولید می‌شود.
- لجن های نفتی، آب خن و روغن‌های مورد استفاده در ماشین آلات و تجهیزات پیشران شناورها
- پسماند پلاستیکی: ماده‌ای جامد است که جزء اصلی آن توده پلیمری یک یا چندمولکولی است که در طول فرآیند ساخت پلیمر ایجاد می‌شود (شکل می‌گیرد) یا به صورت محصولی تمام‌شده به کمک گرما و یا فشار ساخته می‌شود. پلاستیک ویژگی‌های متنوعی از سخت و شکننده تا نرم و انعطاف‌پذیر دارد. کلیه پسماندهای از جنس پلاستیک از جمله طناب، تور ماهیگیری، کیسه‌های پلاستیکی و خاکستر محصولات پلاستیکی.
- پسماندهای الکتریکی و الکترونیکی : شامل باتری‌ها، سیم ها، سیستم های رایانه ای وسایر تجهیزات الکتریکی و الکترونیکی
- شناور، سکوه‌های ثابت و متحرک و سایر سازه‌های دریایی ساخت دست بشر که از رده خارج شده است.

- تجهیزات صیادی: به معنای هرگونه ابزار فیزیکی یا قطعات آنها، یا ترکیبی از موارد است که به منظور صید یا کنترل صید بعدی یا پرورش موجودات زنده دریایی بکار می‌رود.
- پسماند نفتی: شامل نفت خام یا تصفیه شده خواه به تنهایی یا به صورت آمیخته با فضولات و رسوبات آنها و یا مواد آمیخته به ترکیبات نفتی.
- پسماند حاصل از حفاری‌های نفت و گاز در دریا
- باطله های معدنکاری در دریا: مواد باطله و زائدی که به‌طور مستقیم در نتیجه یا در ارتباط با، اکتشاف، بهره‌برداری پردازش ساحلی مربوط به منابع معدنی بستر دریا به وجود می‌آید.